

for at vise, hvorledes det historisk er gaaet til, at Regelen har staaet paa Papiret, men i Virkeligheden slet ikke er blevet fulgt. Det, som for mig var Hovedsagen, var det praktiske Hensyn, om hvilket jeg udtalte følgende: Hvad vilde, som Forholdene er nu, hvor Vekselererne driver anden Forretning ved Siden af at være Mellemmænd ved Afslutning af Forretninger paa Fondsbørsen, saaledes at de fleste betydelige og ansete Vekselererfirmaer deltager i Kursnoteringen, blive Følgen af at forhindre dem i at kunne drive Forretning paa egen Haand? Følgen vilde blive den, at de største, betydeligste og mest ansete Vekselererfirmaer vilde nødsages til at maatte sige: „Vi kan ikke staa os ved at indskrænke os til den Virksomhed, vi udfører ved at købe og sælge Papirer for andre paa Fondsbørsen“. De vilde trække sig tilbage, det vilde blive de ringere Firmaer, som vilde blive igen, og det vilde Publikum ganske sikkert ikke have nogen Fordel af. Jeg brugte det Udtryk: „Man maa tage Livet, som det er. Hvis man ad kunstig Vej vil gennemføre en Ordning, der ikke stemmer med de virkelige Forhold, opnaar man kun et af to: enten, at Livet følger sine egne Veje og flyder udenom den kunstigt opførte Dæmning, eller ogsaa, at man spærrer og hemmer for det gode, medens derimod det usunde nok skal vide at klare sig“. Det er det, jeg frygter vilde ske, hvis man her med eet Slag vilde bryde med den Ordning, som historisk gennem mange Aar har fæstnet sig. Naar denne Lov først er vedtaget, naar den Ordning, som derigennem etableres, har haft Lejlighed til at virke tilstrækkelig lang Tid, saa at man fuldt ud kan vurdere Fortrin og Mangler, vil der altid blive Lejlighed til at optage Spørgsmaalet om at ændre Loven.

Hvad angaar det andet af Mindretallet stillede Ændringsforslag, har jeg intet imod Tanken deri, nemlig denne, at Tilsidesættelse af de Pligter, som ved Lov er paalagte Medlemmer af Fondsbørsen, skal kunne medføre, at de udelukkes fra Stillingen som Medlemmer af Fondsbørsen. Men naar jeg i Udvalget har fraaadede dette Ændringsforslag, er Grunden den, at det er overflødig, idet Bestemmelsen findes allerede i en anden Paragraf i Lovforslaget, nemlig i § 8. Der staar: „Hvis et Medlem af Fondsbørsen i væsentlig Grad tilsidesætter de ham efter denne Lov paahvilende Pligter, kan Handelsministeren fratage ham Anerkendelsen som Medlem“. Den Straf, som truer et

Medlem af Fondsbørsen, der tilsidesætter sin Pligt, nemlig at blive udelukket fra at være Medlem, er allerede hjemlet i Lovforslaget.

Jeg skal altsaa for mit Vedkommende anbefale Tinget at vedtage de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag og give Lovforslaget, som det derefter kommer til at foreligge, sin Tilslutning.

Ordføreren (Schovelin): Jeg vil gerne overfor det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) gøre den Bemærkning, at jeg, i Overensstemmelse med det gamle Ord: Timeo Danaos et dona ferentes, heller ikke er særlig glad ved at faa Ros fra den Side, som han repræsenterer. Alt fra den Side er overdrevent, jeg synes ogsaa, at det ærede Medlems Ros var overdreven, og i min store Beskedenhed ønsker jeg ikke at blive Genstand for overdreven Ros. Naar det ærede Medlem nemlig mente, at jeg havde forladt alle mine principielle Standpunkter fra første Behandling, er det en ren Overdrivelse. Der vil blandt mine Udtalelser fra første Behandling findes saadanne som — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier —: „Jeg maa altsaa mene, at i det store og hele er der ikke meget andet at gøre end at gennemføre en Ordning som den, den højtærede Minister har foreslaaet. . . .“, eller denne: „Men jeg gentager altsaa, at den Vej, der her er foreslaaet, kunde jeg i og for sig i store Træk gaa med til“, hvilket allerede antyder, at det ikke var nogen principiel Uoverensstemmelse med selve Lovforslagets Indhold, men en Forventning om, at det, som man her vilde naa ad Statsvejen, vilde blive naaet lige saa hurtigt og godt ad Privatvejen, der bevægede mig til at indtage det Standpunkt, jeg indtog ved første Behandling, og som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) nu med Urette finder saa fuldstændig forandret, at han derfor gør mig til Genstand for Ros.

Jeg maa benægte, at det ikke skulde være muligt at kontrollere, at der sker Brud paa Regelen i § 4: „under Noteringen“. Børskommissæren vil have Adgang til bagefter at undersøge de Forretninger, der er gjorte ved Noteringen, og er der fra Kunderne givet bestemte Ordre til under denne at sælge eller købe til bestemte Kurser, saa vil han kunne se, om disse Ordre er blevet udført. Jeg gaar her ud fra som givet — for ellers vil jeg indrømme det ærede Medlem, at Kontrollen let bliver